

РЕШЕНИЕ

№ 2127

гр. София, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1129** по описа за **2024** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на В. Б. Б., подадена чрез процесуален представител адв. А. И. срещу Решение № 5295 от 17.11.2023 г. на Софийски районен съд, НО, 100 състав, постановено по НАХД № 20231110205565 по описа за 2023 г., с което е потвърден Електронен фиш /ЕФ/ Серия К № 6772255, издаден от Столичната дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който на В. Б. Б., представител на „ВЕС ТРЕЙД ГРУП“ ЕООД, извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева, на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл.182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в противоречие с материалния и при допуснати съществени процесуални нарушения. Касаторът излага доводи, че от органа не е било съобразено правилото на чл. 39, ал. 4 във вр. ал. 2 от ЗАНН, според което законодателят е предвидил реда за издаване на електронни фишове да е приложим единствено при налагането на глоби в размер над 50.00 /петдесет/ лева. Когато за нарушението се предвиждало наказването на дееца да е с глоба от 50.00 лева или по-ниска, процесуалният ред е издаването на фиш, а при оспорването на същия

съответно развиване на процедурата чрез съставяне на АУАН и НП. Не се доказва по несъмнен начин извършването на нарушението понеже приложената снимка на автомобила е неясна, както и тъй като от представения по делото протокол не ставало ясно дали техническото устройство, с което е измерено превишението на скоростта е било поставено в служебния автомобил или на пътя. Подробно се обосновава твърдение за нередовно връчване на ЕФ, тъй като от положения подпис в частта, имаща характера на разписка, не ставало ясно чий е. На следващо място, в ЕФ не били визираны сроковете за подаване на възражения пред директора на съответната структура на МВР и за обжалване на фиша пред компетентния съд - чл. 189, ал. 6 и ал. 8 ЗДвП. Твърди се, че е допусната и пълна неяснота по отношение на субекта на нарушението. При тези съображения моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното въззивно решение, както и на потвърдения с него ЕФ. Претендира се присъждане на разноски за въззивна и касационна инстанция.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован не се явява и не изпраща представител. Постъпила е молба от 29.02.2024г. от процесуални му представител адв. И., с която се моли да се даде ход на делото и излага доводи по същество на спора.

Ответникът по касационното оспорване с молба от 28.02.2024 г. по жалбата не възразява да се даде ход на делото и излага съображения по същество. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. В съдебно заседание не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, I-ви касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено от фактическа страна, че 14.12.2022 г. в 22.35 ч. В. Б. Б. е управлявал лек автомобил марка „М.“, модел „ГЛС 63 А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място], по [улица]до номер 9, с посока на движение от [улица]към [улица], като превишил максимално допустимата скорост от 50 км/ч със 17 км/ч, тъй като се движил със скорост от 67 км/ч., която скорост е измерена при приспадат толеранс от 3 %. Превишението от 17 км/ч. над максимално допустимата скорост било установено и заснето с АТСС С. М2. За това нарушение е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева, на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл.182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

Прието е, че обжалваният електронен фиш съдържа всички изискуеми реквизити и е издаден при спазване на изискванията на чл.189, ал.4 ЗДвП. Надлежно е аргументирано, че при реализиране на административнонаказателната отговорност не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, конкретно е установено извършеното административно нарушение, правилно е изяснен носителят на административнонаказателната отговорност и законосъобразно е наложено предвиденото в закона за това административно наказание „глоба“. Извършен е подробен анализ на разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП в актуалния ѝ вид, като в

тази връзка е акцентирано и върху мотивите за изменение и допълнени на ЗДвП, с които е въведено посоченото изменение. Констатирано е, че при издаване на обжалвания електронен фиш не са допуснати процесуални нарушения по ЗАНН – посочено е мястото, подробно е описано допуснатото нарушение и фактологията по извършването му, несъмнено е установен и нарушителят. По тези съображения въззивният съд е потвърдил обжалвания електронен фиш, като правилен и законосъобразен.

Настоящата касационна инстанция споделя всички изтъкнати във въззивното решение мотиви по отношение липсата на нарушение на процесуалните правила при издаване на електронния фиш и съобразяването му с материалния закон.

Извършеното от касатора нарушение е безспорно установено и съдържа и признаците на административно такова, изразяващо се в нарушаване на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП., в която е регламентирана пределната скорост на движение според категорията на превозното средство и според това дали се касае за движение в населено място, извън населено място, по автомагистрала или по скоростен път. За леките автомобили пределно допустимата скорост на движение в населено място е 50 км/ч. Правната квалификация е правилна и е наложено съответното за извършеното нарушение наказание, в предвидения от закона абсолютен размер. В този смисъл, като е потвърдил издаденият електронен фиш СРС е приложил правилно материалния закон.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл. 219 ал. 1 АПК.

Наведените в касационната жалба множество доводи от касатора за незаконосъобразност на електронния фиш настоящият касационен състав намира за неоснователни, поради следните съображения:

По см. на чл.39, ал.4 ЗАНН, „когато е извършено административно нарушение, независимо какво е то по вид, което е установено и заснето с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, ако това е предвидено в закон (чл.189, ал.4 ЗДвП), овластените контролни органи могат да налагат, чрез издаването на електронен фиш административно наказание от вида "глоба", само когато размерът на това наказание е над петдесет лева. При положение, че глобата е в размер от 10 до 50 лева, административното наказание се налага на основание чл.39, ал.2 ЗАНН. Електронният фиш и фишът по чл.39, ал.2 ЗАНН са различни по правното си естество и последици актове, които обективират различни волеизявления. Според легалните определения на §1, т.1 от ДР на ЗАНН и § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП, "електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. Това електронно волеизявление, подлежи на обжалване, независимо от вида и размера на наложеното с него административно наказание. Фишът по чл. 39, ал. 2 ЗАНН, не е електронно волеизявление. Ето защо, не се констатира допуснато процесуално нарушение относно реда за налагане на наказанието – глоба в размер на сумата от 50.00 лева.

Издадена е Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. на министъра на вътрешните работи за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (ДВ, бр.36 от 2015г., изм. ДВ, бр.6/16.01.2018г.), която е в сила от 23.05.2015г. С чл. 2 от Наредба №

8121з-532/12.05.2015 г. изрично се предвижда, че стационарните и мобилните автоматизирани технически средства и системи (АТСС) заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения–видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за движение. За тях съгласно чл.3 от Наредба № 8121з-532/2015 г. се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система.

Съгласно чл. 189, ал. 4, изр.1, вр. чл. 188, ал. 2 ЗДвП., при извършване на нарушение при управление на превозно средство, собственост на юридическо лице, с електронен фиш може да бъде наложена единствено глоба или на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставено управлението на моторното превозно средство. В процесния случай В. Б. е представител на дружеството „ВЕС ТРЕЙД ГРУП“ ЕООД. Следователно касаторът като физическо лице, попада в обхвата на лицата по чл. 188, ал. 2 ЗДвП. Съгласно чл. 189, ал. 5 ЗДвП, собственикът на превозното средство, при управлението на което е извършено нарушението, разполага с две възможности - в 14- дневен срок от получаване на електронния фиш да заплати глобата или да предостави в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 от същата разпоредба за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира. В разглеждания случай такива данни не са посочени нито по реда на чл. 189, ал. 5 ЗДвП., нито във въззивното производство. В процесния случай конкретно в електронния фиш е посочено, че наказанието се налага на В. Б. Б..

Следва да се посочи, че начинът на връчване на ЕФ е относим към неговото обжалване, но не води на самостоятелно основание до неговата незаконосъобразност. Наказаното лице своевременно и в пълнота е упражнило правото си на защита чрез обжалване на ЕФ. В тази връзка възраженията му срещу връчването на ЕФ, свързани с накърняване на правото му на защита, не се потвърждават.

Спазени са изискванията за използването на АТСС С. М2 същата е преминала и периодична проверка, видно от протокол № 05-СГ-ИСИС/15.03.2022 г. Изпълнени са изискванията на чл. 4 от Наредбата- контролът да се осъществява с АТСС, одобрено по реда на Закона за измерванията и преминало първоначална и последваща проверка от Българския институт по метрология със срок на валидност до 13.06.2027г. Съставен е и протокол рег. № 4332р-78840/15.12.2022 г. по чл.10 от Наредбата, в който конкретно е посочено мястото за контрол / [населено място], [улица]до № 9/, посоката на движение на МПС /от [улица]към [улица]/, ограничението на скоростта в пътния участък /50 км./ч/. В преписката е приложена и снимка, от която е видно разположението на уреда. Няма никакво съмнение, че мобилното АТСС е било разположено временно на участъка от пътя, а не в служебния автомобил. Ясно е, че режимът на измерване е бил „стационарен“, а не „в движение“, като това обстоятелство е отбелязано в протокола с буквата „С“. В съставения протокол са попълнени важните обстоятелства имащи значение за изясняване на спора от неговата фактическа страна, а именно: номер на използваното АТСС, мястото на което е било разположено същото, ограничението на скоростта в участъка за движение, посоката на движение на МПС, времетраене на работния режим, брой установени нарушения, номер на първо и последно изображение/видеозапис.

С оглед на това, като взе предвид събраните по делото писмени доказателства, съдът

намира, че системата, заснела процесното нарушение на 14.12.2022 г. в 22.35 ч. е правилно експлоатирана, поради което и производството по ангажиране на административнонаказателна отговорност чрез издаването на електронен фиш, се е развило при спазване на установените процесуални правила.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от касатора касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 лева.

Водим от горното, Административен съд София-град, I-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5295 от 17.11.2023 г. на Софийски районен съд, НО, 100 състав, постановено по НАХД № 20231110205565 по описа за 2023 г.

ОСЪЖДА В. Б. Б., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сума в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.